

videre i større Omfang, kan Politimesteren, dog kun saafremt Veterinærphysikus eller det veterinære Sundhedsraad deri erklære sig enige, lade den eller de mistænkte Heste nedslaa, for at komme til Visshed i Sagen.

Er en Hestebesætning, som mistænkt for Svine, bleven affpærret, kan Eieren forlange, at der inden 4 Ugers Forløb tages Bestemmelse om enten Affpærringens Ophør eller Nedslagning af et Dyr til Sygdommens Bekræftelse.

De Dyr, som saaledes dræbes, skulle obduceres, og de derom optagne Forretninger gennem Amtet uden Ophold indsendes til Indenrigsministeren. Eieren er berettiget til inden en af Politimesteren bestemt Frist for egen Regning at tilkalde en examineret Dyr-læge til at være tilstede ved Obduktionen og deltage i Afgjørelsen af Spørgsmaalet, om Dyret har været angrebet af den angivne Sygdom. Viser der sig Tvivl eller Meningsforskjel herom imellem Dyr lægerne, afgjøres Sagen af det veterinære Sundhedsraad.

Forinden Nedslagningen lader Politimesteren Dyrene tagere af 3 af ham dertil udvalgte Mænd. Dyrenes Værdi bestemmes efter deres Tilstand ved Nedslagningen, dog saaledes, at der ikke tages Hensyn til den virkelige eller formodede Smitsot, der foranlediger denne; i Beløbet afdrages Værdien af Dyret i dræbt Tilstand. Den saaledes udfundne Sum udbetales Eieren fuldtud, saafremt Obduktionen giver det Resultat, at Dyret ikke var angrebet af nogen af de i nærværende Paragraf ommeldte Sygdomme; i modsat Fald tilkommer der ham kun $\frac{1}{6}$ af den nævnte Sum.

Saafremt Eieren forsætlig eller ved grov Uagtsomhed maatte have givet Anledning til, at et nedslaaet Dyr er blevet angrebet af den paagældende Sygdom, fortaber han den Ret til Erstatning af det Offentlige, der ellers vilde have tilkommet ham.

Erstatningen samt Udgifterne ved Tagationen og Nedslagningen udredes af Statskassen.

§ 9.

Opstaar der Formodning om, at en Hund er angreben af Hundegalskab, skal saadant uopholdelig anmeldes i Kjøbenhavn for Politidirektøren, i de øvrige Kjøbstæder for Politimesteren og paa Landet for Sognefogden, der have at paase, at Dyret strax forsvaerlig læntes og affpærres, samt at foranledige, at det snarest muligt undersøges af en Dyr læge; kun saafremt forsvaerlig Lækning og Affpærring ikke kan finde Sted, skal det strax dræbes. Erklærer Dyr lægen Hunden for gal, bliver den ligeledes strax at dræbe. Den dræbte Hund obduceres, og Forretningen indsendes uden Ophold til Amtet (i Kjøbenhavn til Politidirektøren). Ethvert Dyr skal, naar det er blevet bidt af en gal Hund, enten dræbes eller holdes indespærret paa en saadan Maade og i saa lang Tid, som af Politimesteren bestemmes. Har et Dyr været angrebet af Hundegalskab, maa dets Kjøb ikke anvendes til Føde for Mennesker eller Dyr.

Naar der paa en Egn er forekommet et enkelt eller dog kun nogle faa Tilfælde af Hundegalskab, kan Amtmanden (i Kjøbenhavn Politidirektøren) ved en offentlig Kundgjørelse paabyde, at i et nærmere betegnet Distrikt alle Hunde, der ikke ere lænkede, skulle, indtil Paabudet ved en lignende Kundgjørelse atter ophæves, være forsynede med Mundkurve af nærmere angiven Bestaaffenhed. Alle løsgaaende Hunde, der ikke ere forsynede med de forefærebne Mundkurve, skulle da ved Politiets Foranstaltning optages og dræbes inden Forløbet af 3 Døgn, saafremt de ikke inden den Tid ere blevne indløste imod Erlæggelse af de paaløbne Omkostninger.

Udbreder Hundegalskaben sig videre, saaledes at den antager en foruroligende Karakter, skal Amtmanden (i Kjøbenhavn Politidirektøren) ved en lignende offentlig Kundgjørelse befale, at indenfor et nærmere betegnet Distrikt alle Hunde enten skulle